

foreligger. Det sker altsaa ingenlunde, tør jeg sige, i ydmyg Erkjendelse af, at, hvad jeg anførte forrige Gang, var feilagtigt. Jeg tror tværtimod at have fundet saamegen Støtte fra forskjelligte Sider ved forrige Behandling, at jeg vel tør sige, at der var noget Grundet i mine Bemærkninger. Jeg fik jo endogsaa nogen Støtte hos den ærede tidligere Ordfører i denne Sag her i Thinget (Udsig); ja, jeg tror endogsaa, at jeg gjennem den høitærede Justitsministers Bemærkninger kunde skimte, at han ikke fandt det Arvegods, som han havde faaet i dette Lovforslag, aldeles fyldestgjørende. — Men jeg skal, som sagt, stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Rellemann: Jeg tillod mig ved forrige Behandling af denne Sag at gjøre den Bemærkning, at jeg kunde ønske en lille Forandring foretagen i Lovforslagets § 6, navnlig fordi denne Paragraf harmonerede mindre vel med en Bestemmelse i den almindelige Straffelovs § 104. Jeg kunde, som sagt, have ønsket en lille Forandring foretagen, hvorved en bedre Dverensstemmelse var bleven bragt tilveie mellem de nævnte Bestemmelser. Men jeg yttrede tillige, at jeg ansaa denne Sag for at være af altfor ringe praktisk Betydning til, at der alene af den Grund skulde stilles Endringsforslag, og at det alene af den Grund skulde blive nødvendigt at sende Sagen tilbage til Folkethinget. Jeg udtalte derfor ogsaa, at jeg ikke vilde stille Endringsforslag til § 10, dersom der ikke ellers maatte blive stillet Endringsforslag til Lovforslaget. Da der nu ikke er blevet det, saa har jeg ogsaa holdt mig tilbage, idet jeg, som sagt, tror, at der ikke let kan opstaa nogen videre Ulempe af den nævnte Paragrafs mindre heldige Affattelse. — Jeg henholder mig forresten til, hvad der blev udtalt af den ærede foregaaende Taler, forsaavidt som ogsaa jeg, naar jeg stemmer for Lovforslaget, ikke derfor anerkjender Anholdelsesbestemmelserne for gode og hensigtsmæssige; jeg tror kun, at man kan opsette den nærmere Drøftelse af de herhenhørende Spørgsmaal, en Drøftelse, som

ingenlunde er let, indtil Forslagene om Netspleitens Omordning komme for.

Justitsministeren: Det glæder mig, at de tvende ærede Medlemmer, der have havt Ordet, efter nærmere Overveelse have besluttet sig til at indtage det Standpunkt, der forekommer mig at være det naturlige ved denne Sags Behandling. Det er ikke, fordi jeg dermed vil sige, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, i enhver Henseende er fuldkomment. En Forordning om en saadan Erkjendelse stilles jo meget sjældent, og, skulde Noget falde paa at stille den, da er jeg meget bange for, at den meget snart vilde vise sig ikke at kunne fyldestgøres. Men denne Sag har jo sin Historie, og det var i Henhold til hele Sagens historiske Gang, at jeg ved Sagens 1ste Behandling tillod mig at henstille, om der dog ikke vare langt overveiede Grunde for nu at vedtage Lovforslaget uforandret. Jeg troede saameget mere at handle i Landstingets Mand ved at anbefale dette, som det jo ikke var et Lovforslag, der særlig var kommet fra mig, men netop var et Forslag, der var fremkommet tidligere, og som først var bearbejdet i Landstinget, derpaa var forelagt af Regjeringen i Folkethinget, og som nu der ikke uden nogen Banstæthed var ført igjennem. Jeg sigter herved væsentlig til de Bestemmelser, som vel ville gjøre mest praktisk Nytte, nemlig Bestemmelserne om Politivedtægternes Tilblivelse. Men der forelaa dog ogsaa med Hensyn til det Afsnit, hvorefter der nærmest var Spørgsmaal her forleden ved 1ste Behandling, Forslag i Folkethinget, som jeg først efter længere Tids Forhandling formaadede de Paagjældende til at tage tilbage, idet jeg netop ligeoverfor dem gjorde det samme Synspunkt gjældende, som her er blevet fremført, nemlig at, da denne Del af Lovforslaget var udfærdiget af en af Lovgivningsmagten i 1863 for Kjøbenhavn vedtagen Lov, var der saameget mindre Opfordring til nu at foretage Forandringer i de paagjældende Bestemmelser for den forholdsvis korte Tid, der maatte antages at ville hengaa, inden det hele Rettergangsspørgs-